

[Erik Eriksen.]

punktet for det vestlige samarbejde, og derfor hører jeg til dem, der med stor interesse vil studere tanker og forslag, der fremkommer til ændring eller til udbygning, skulle jeg vel sige, af NATOs politiske linie.

Mere finder jeg i og for sig ikke grund til at sige efter den på det udenrigspolitiske område udførlige redegørelse, som den højtærede stats- og udenrigsminister lige har givet.

Må jeg dernæst, inden jeg går videre, benytte lejligheden til at gøre et par bemærkninger om Nordisk Råds arbejde og sidste samling her i København. Det er jo hensigten i fremtiden at finde en form, hvorunder den danske delegation kort efter hver samlings afslutning kan redegøre i folketinget for det arbejde, der er udført. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at sige, at den sidste samling fik sit særlige præg ved, at Finland for første gang deltog i rådets møder; og den glædelige normalisering af Finlands forhold til det øvrige Norden, som her fandt udtryk, understregedes et par måneder senere, da Finlands udenrigsminister — hvad den højtærede stats- og udenrigsminister også nævnte — deltog i det nordiske udenrigsministermøde. Det var første gang siden det bevægede efterår 1939.

Hovedemnet for rådssamlingen var naturligvis drøftelsen af spørgsmålet om det fælles marked. Det kunne ikke undgås, at diskussionen herom kom til at overskygge meget andet nyttigt og interessant arbejde, som blev udført af rådet. Dette gjaldt f. eks. det initiativ, som rådet tog for at få tilvejebragt et stærkt nordisk samvirke om den fredelige udnyttelse af atomenergien. Resultatet af arbejdet med dette spørgsmål blev en henstilling til regeringerne om at nedsætte et nordisk udvalg til undersøgelse af mulighederne for et samarbejde og — i bekræftende fald — til forberedelse af et samarbejde ikke alene om den videnskabelige udforskning af atomproblemerne, men også om den praktiske udnyttelse af atomenergien. Jeg kan tilføje, at et spørgsmål som atomenergien og dens anvendelse ligger rådet meget stærkt på sinde, og rådets præsidium har da også i disse dage rettet en henvendelse til regeringerne om, at dette problem må blive fyldigt belyst i alle sine

synsvinkler ved den kommende rådssamling i Helsingfors i februar 1957.

Som man erindrer, er det et vigtigt led i det planlagte atomsamarbejde, at der i København oprettes et videnskabeligt forskningscentrum vedrørende kærneproblemer. Det er imidlertid ikke noget særegent for atomforskningen i de nordiske lande agter at samarbejde for i fællesskab at løse videnskabelige forskningsopgaver. Jeg kan sige, at det var tværtimod et karakteristisk træk ved den sidste rådssamling, at der fra flere sider indbragtes forslag om sådant samarbejde på forskellige områder.

Af de øvrige henstillinger, som ved Københavnsrådet blev rettet til regeringerne, skal jeg nøjes med kort at nævne nogle enkelte. Der var således i rådet stærk tilslutning til tanken om at skabe en fælles nordisk videregående journalistuddannelse, og den skulle, i alt fald til at begynde med, knyttes til Aarhus Universitet, der på dette specielle felt har været banebryder i Norden. På strafferettens område vedtog man en henstilling om at udvide samarbejdet dels for at fjerne visse uheldige følger af de nugældende regler, dels for mere effektivt at råde bod på den kendsgerning, at også kriminelle elementer har fået lettere samfærdselsmuligheder i Norden, efter at pastvangen er ophævet. Der knytter sig den særlige interesse til henstillingen, at rådet dermed anbefaler, at man giver afkald på med samme strengthed som hidtil at iagttage det nationale suverænitetssprincip indenfor strafferetten.

I en anden henstilling gav rådet udtryk for, at man gerne ser et mere systematisk samarbejde mellem regeringerne, når det gælder tilvejebringelsen af ensartede love.

Om det økonomiske samarbejde behøver jeg ikke at sige meget ved denne lejlighed. Vi er i Danmark i den lykkelige situation, at der indenfor rådsdelegationen er fuld enighed om, at man så stærkt som muligt skal søge at fremme det fælles marked.

Jeg vil gerne i denne forbindelse rette en speciel tak til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard for det store og tålmodige arbejde, han på dette område har udført. Det ærede medlem fortjener i meget høj grad en virkelig påskønnelse for sin indsats for nordisk økonomisk sam-